
MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. I MARS 2023 ÅRG. 83

Enno ein gong fekk eg vetren á sjá, for vøren á røma

Begynnelsen av diktet «Vøren» av Aasmund Olavsson Vinje

Døpt inn i Kristi verdensvide kirke

«Dette er Julie», sier presten og løfter Julie dåpsbarn opp og vender henne mot de som sitter i kirken, så alle i kirken kan se henne. «Døpt inn i vår menighet og Kristi verdensvide kirke», sier presten videre.

Du trodde kanskje at det var et påfunn av presten dette med å løfte barnet slik og vise det frem. Å nei du, det var det slett ikke. Den norske kirkes øverste organ vedtok ny liturgi på Kirkemøtet i 2017. I den delen av liturgien som handler om dåpen i gudstjenesten, er dette nøyaktig beskrevet.

Kristi verdensvide kirke, altså. Intet mindre. Hva betyr nå det? Verden har flere betydninger, men i de fleste sammenhenger handler det om overflaten av den lille planeten vi lever på. Alle mennesker i verden er de som bor her på et gitt tidspunkt. La oss nå se hvordan det forholder seg med denne «Kristi verdensvide kirke» i tall og prosenter. Kristendommen er fortsatt verdens største religion. Det finnes omkring 2,3 milliarder kristne. Det er 31,2 % av verdens befolkning. Det finnes kristne i alle land i hele verden, altså verdensvid. I de senere år har kristendommens tyngdepunkt flyttet seg fra Europa til andre verdensdeler. I 2015 bodde bare 25 prosent av alle kristne i Europa. Resten er spredt på andre kontinenter. En svært stor andel bor i Sør- og Nord Amerika (36 %). Hele 23 prosent bor i Afrika og 13 % i Asia. Det er flere typer kristne kirker i verden: katolsk, ortodoks og protestantisk. Her det igjen slik at omkring halvparten av alle kristne er katolikker, Den ortodokse kirke har en oppslutning på 260 millioner og den protestantiske, som Den norske kirke tilhører, har en oppslutning på ca. 800 millioner. Informasjon her er tatt fra artikkel i Norsk Digital Læringsarena. Når det gjelder andre religioner og livssyn etter antall som tilslutter seg dem, forholder det seg slik: Islam 24,1 %, Hinduisme 15, 1 %, Buddhisme 6,9 %, Sikhisme 0,4 % Jødedom 0,2 % og andre religioner 6,5 %. Det er hele 16%, som hevder at de er religionsløse. Vår kristne kirke er verdensvid, men i verden finnes det et stort mangfold av religioner og livssyn. Når mennesker fra ulike religioner og livssyn møtes for å arbeide sammen, er respekt og ydmykhet et viktig utgangspunkt for å finne fram det som kan binde oss mennesker sammen. I en slik situasjon er Kristi budskap om nestekjærlighet det beste utgangspunkt!

Oddbjørn Ingebrigtsen

MENIGHETENS ÅRSMØTE

Menighetens årsmøte avholdes i Ørland kirke 26. mars (rett etter gudstjenesten)
Kirkekaffe
Alle velkommen!

BLI FAST GIVER TIL MENIGHETEN

En enkel måte å være med å bidra på, er å bli med som fast giver. Det gjøres enkelt ved å opprette et fasttrekk - kto 4290 05 08594 eller VIPPS 120729

Hjertelig takk

Ørland Blomsterfond takker for minnegave i forbindelse med begravelse/bisettelse.

Minda Synnøve Hovde

Åsta Maria Hoff

Olga Lavine Løkken Sørgård

Edel Marie Berg

AV INNHOLDET:

Med folkehelse i sentrum.....	s. 4
Ungdomsgudstjeneste.....	s. 6
Nytt fra menighetsrådet.....	s. 8
Konfirmanter 2023.....	s. 11
Møtepunktet.....	s. 13
Avskjedsgudstjeneste for prost Brita Hardeberg	s. 16
Hjem og kirke.....	s. 23
Gudstjenesteliste.....	s. 30

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 984 89 470

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:

Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (ansv. red.), Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl og Mette Buvarp Dypveit.

Med folkehelse i sentrum

Salg av fastelavnssris er en fast tradisjon i NKS.

Ørland Sanitetslag – en levende organisasjon med folkehelse i sentrum

I februar i år ble Ørland Sanitetslag tildelt Ørland kommunes frivilligpris. Frivilligprisen var vel fortjent, ikke bare etter innsatsen under pandemien, men med bakgrunn i at laget i mer enn 100 år har nedlagt en enorm frivillig innsats på mange områder for å bidra til å gjøre tilværelsen bedre for innbyggerne. Vi tok en prat med leder Trine Gran en av de første dagene i mars.

Ørland Sanitetslag under pandemien

Alle som ble massevaksinert under pandemien kunne ved selvsyn observere at dette ikke hadde vært mulig uten frivillig innsats av hundrevis av frivillige fra Ørland Sanitetslag og andre. Hele opplegget ble organisert og gjennomført i hovedsak i regi av denne organisasjonen. Alle eldre innbyggere i kommunen husker også hyggelig besøk av

blide kvinner og menn som delte ut kopp og telys under nedstengingen. På koppen stod det optimistisk nok «Alt blir bra». Denne omfattende aksjonen hadde også sitt utspring i Sanitetslaget. Det samme har regelmessige sendinger på Facebook «Aktiv i Ørland». Dette var et av flere tiltak da pandemien stoppet alt naturlig samvær mennesker imellom. Årsmeldingen for 2022 nevner en imponerende lang rekke tiltak i lagets regi.

Kvinnehelse

Trine Gran forteller at i den landsomfattende organisasjonen Norske Kvinners Sanitetsforening (NKS), er kvinnehelse og forskning på kvinnehelse et sentralt tema. Dette gjelder også lokalt, men her etterspørres også initiativ på utfordringer i tilknytning til eldre sin helse og omsorg. Kvinner i parforhold lever lenger enn menn.

Derfor er det svært viktig at eldre kvinner er i stand til å klare seg selv i sin alderdom. Sanitetslaget har også søkelys på at kommunen åpenbart har for få sykehjemsplasser. Det er for mange som står på venteliste når de har behov for en sykehjemsplass. Dette blir en stor belastning for den eldre selv, men også for deres pårørende. Det også viktig å nevne at også Ørland Sanitetslag er bevist på temaet «vold i nære relasjoner». Dette gjelder ikke bare for eldre, men alle aldersgrupper.

Sanitetskvinnene blir stadig bedt om å stille opp

Det dukker stadig opp etterspørsel etter tjenester fra medlemmene i de 12 arbeidslagene som omfattes av Ørland Sanitetslag. Arbeidslagene er foreninger på grendenivå. Her kan det være snakk om demenstreff, være til hjelp for Blå Kors, bistå med servering på trygdepensjonat, etablere besøksvenn-ordning og så videre i en lang rekke. Det er også en kjensgjerning at det ikke er mulig å få til alle aktiviteter som kunne være ønskelig. Begrensningen skyldes selvsagt knapphet på ressurser. En populær aktivitet, som de fleste kjenner til, er pensjonist-kafé på kløverstua på Ørland helsesenter.

Rekruttering

I likhet med mange andre frivillige organisasjoner, vil også NKS hevde at de er i en viss krise når det gjelder rekruttering eller tilsig av nye medlemmer. De aller, aller fleste medlemmer er pensjonister. Det er vanskelig å rekruttere medlemmer under 50 år. Slik er det også i Ørland Sanitetslag. Likevel tror Trine at det er grunn til optimisme. Når det kreves en innsats for et enkelt-tiltak, er det forholdsvis lett å få frivillige til å stille opp. Det er vedvarende engasjement som er problemet. Folk liker ikke å binde seg til aktiviteter over lengre tid.

Noen fakta om Ørland Sanitetslag sakset fra årsmeldingen for 2022

- Laget omfatter gamle Ørland kommune
- Laget 442 medlemmer fordelt på 12 lokale arbeidslag.
- Laget bevilget godt over 100.000,- som støtte til lokale prosjekter.
- Økonomien bygger i hovedsak på tilskudd fra arbeidslagene, Ørland Sparebank, Ørland kommune og tilskudd til prosjekter fra NK. Dessuten grasrotandel, loddsalg, åreslag og salg av fastelavnssris.

Når organisasjoner gjør en stor innsats og gjør mye bra for dem som er her, vil det også bli lettere å rekruttere nye medlemmer. Det er også viktig å vise at man får mye igjen selv, når man yter en innsats til beste for andre i lokalsamfunnet!

Oddbjørn Ingebrigtsen

**Vår oppfordring til alle yngre og eldre:
Bli medlem av Ørland Sanitetslag.
Du får langt mer igjen enn det du yter!**

Ørland kommunes frivilligpris 2022 gikk til Ørland Sanitetslag. På bildet leder Trine Gran og Marit Eide Dahl.

Ungdomsgudstjeneste

Torsdag 2. mars kl. 19.00 inviterte årets konfirmanter alle i menigheten til ungdomsgudstjeneste i Ørland kirke.

Både ansatte og konfirquantene var spente på hvor mange som ville komme denne kvelden. Da tiden var der, var kirka så godt som fullsatt av forventningsfulle unge og eldre. Konfirquantene hadde planlagt gudstjenesten og stod også for gjennomføringen av den etter leddene i den vanlige gudstjeneste-liturgien.

Gudstjenesten åpnet med inngangsproseksjon. Konfirmanter spilte preludium tohendig på piano, leste inngangsbønn,

stod for tekstlesing, hadde rollespill som preken, musikkinnslag, lyste velsignelsen og postludium. Alle som var til stede, kunne glede seg over dyktige ungdommer som strålte av glede over det de hadde vært med på å skape denne torsdagskvelden. En glede som de ga videre til oss som var tilstede.

Tusen takk til konfirmanter og ledere for en flott gudstjeneste!

FOTO: Odd Døsvik

NYTT FRA MENIGHETS RÅDET

Etter en rolig julefeiring er det nå full aktivitet i menigheten igjen.

Invitasjon fra Roret KF

Først i januar ble vi invitert til Roret KF i anledning besøk av den nye prosjektlederen for Kystpilegrimsleia, strekningen Møre og Romsdal og Trøndelag.

Agenda for besøket var å snakke sammen om arbeidet som gjøres og i tillegg besøke nøkkelstedene middelalderkirken Ørland kirke og senmiddelalderens Austråttborgen.

Det ble satt opp nytt møte i mars der man ser på videre pilegrimsarbeid.

Menighetsrådet på besøk hos Ørland flystasjon

Den 7. februar ble Ørland og Bjugn menighetsråd invitert til Ørland flystasjon. Stasjonsprest Sverre Stai kom med buss og hentet oss. Vi ble godt mottatt av representant for ledelsen 132 Luftving og fikk en grundig orientering om Ørland flystasjon av Stasjonssjef Oberst Martin Tesli, populært kalt Tintin. Vi fikk en fin omvisning og innblikk i alle aktiviteter

og tilbud som finnes på Soldatheimen. Til slutt tok stasjonsprest Sverre oss med til stasjonskapellet og seremonirommet hvor han forklarte om rommet, altertavlen, kunsten og mangfoldet av ulike livssyn i praksis. En fin og lærerik dag for oss alle. Før vi tok buss tilbake, fikk vi servert deilig kaffe og sjokoladekake.

Møte med Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg

Igjen var noen av oss på hyggelig besøk hos Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg.

Der fikk vi servert deilig «feit-tirsdagssuppe» med supergodt brød. Samtale rundt bordet var blant annet om gudstjenesteliste for 2023, trosopplæringstiltak og fasteaksjon 23.

Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg arrangerer planteday lørdag 3. juni.

Pilgrimsbesøk

Sist i januar fikk vi besøk av pilegrimen Inger Tårland Olsen fra Saudasjøen. Hun var på pilegrimstur langs kystpilegrimsleia. Hennes ønske var å komme inn i Ørland kirke for å be om fred.

Hun sier:

Bøn for fred er mi viktigaste oppgave på denne pilgrimsreise. Bøna generelt, å få legge alt fram for Herren Jesus Kristus, Gud og Heilag Anden.

Eg kan være åleine eller i lag med dei som vil være med.

Flyktige bønner og berre eit blick. Denne gongen er tida og roen det viktigaste for meg. Roen til å be frimodig med heile meg. Med kroppen min og med hjarta mitt.

Roen til å berre være, roen til å sitje stille og berre lytte. Lytte til Jesus og alle dei andre. Eg forstår ikkje alt, eg undrast og eg takker for det Han syner meg.

Nå går pilgrimsreise mi mot slutten med Trondheim og Nidarosdomen som mål. Det er som med ein lang fjelltur, tyngst når du mest er oppe på toppen.

Møter om ny kapellan og prost

Sammen med Bjugn menighetsråd har vi hatt to felles møter i forbindelse med ledige stillinger som kapellan og prost. Bispedømmerådet ønsket uttalelse om hvem rådene ønsket tilsatt. På bakgrunn av søknader, intervjureferater og referanseinnhenting, og av det inntrykk representantene fra rådene hadde fra intervju, ble det gjort vedtak.

Kirkevalget 2023

Det er kirkevalg 10. og 11. september 2023.

Det ble etablert en nominasjonskomite bestående av Oddbjørn Ingebrigtsen, Herborg Gifstad Grøntvedt, Solfrid Paasche, Mary Ann Hernes, Marit Dahl Eide og Eva Mari Bratland. Denne gruppen har jobbet godt. En ferdig nominasjonsliste over kandidater som kan velges til å utgjør menighetsråd i den neste fireårs perioden (2024- 2028) er vedtatt i Ørland menighetsråd.

Kirkevalget er et demokratisk valg der en velger hvem som skal styre Den norske kirke de neste fire årene. Det velges representanter til menighetsråd (lokalt), bispedømmeråd (regionalt) og Kirkemøtet (nasjonalt). Valgdato for kirkevalg og kommunevalg er sammenfallende.

I 2023 kan du **forhåndsstemme digitalt** fra 10. august til 6. september.

Hvis du vil vite mer om det kommende kirkevalget, kan du henvende deg til Kirkekontoret. Det kommer mer informasjon om kirkevalget i et senere nummer av menighetsbladet.

Konfirmanter 2023

ØRLAND KIRKE

Lørdag 6. mai kl 10.30

John Daniel Zon Falstad

William Seim

Emil Solbue Warnes

Olaf Aleksander Skaret

Iver Loeng Aas

Johanne Djupå

Mikael Skaget Strand

Hedda Natalie Sørloth

Lørdag 6. mai kl 13.00

Anne-Malene Skaret Skipnes

Andrea Sletten Øyen

Martin Flåteplass

Konrad Overland

Fredrik Sørgård

Julie Aasen

Jørgen Berg Håbrekke

Ingvild Haugen Berg

Søndag 7. mai kl 11.00

Kevin Bjørnerås Skjæret

Maria Davidsen Ustad

Matus Strbka

Luna Ameliè Dahl Tyskø

Anne-Lise Traasdahl Fredlund

Daniel Alexander Svenning Dahl

Lørdag 13. mai kl 10.30

Ewa Senta Koteng

Erle Foldahl Øverbyhagen

Lena Sofie Nilsen Ramsøskar

Amalie Bårli Askjemshalten

Madeleine Grøntvedt Hellem

Solveig Henrichsen Eriksen

Natalia Nascimento Rabban

Lørdag 13. mai kl 13.00

Gustav Felix Valvik Meisingset

Nicholas Skogen Jenssen

Sander Skaret Hanche

Katriona Mariell Dypvik

Mika Alexander Leirvik

Liana Anderssen

Marit Sannan

Lukas Nikolai Kjendseth

Emma Synøve Hoff

Matilde Sofie Holdaas

Søndag 14. mai kl 11.00

Oda Sofie Skavdal Hopen

Kim Hulsund

Linnea Raaken Risvik

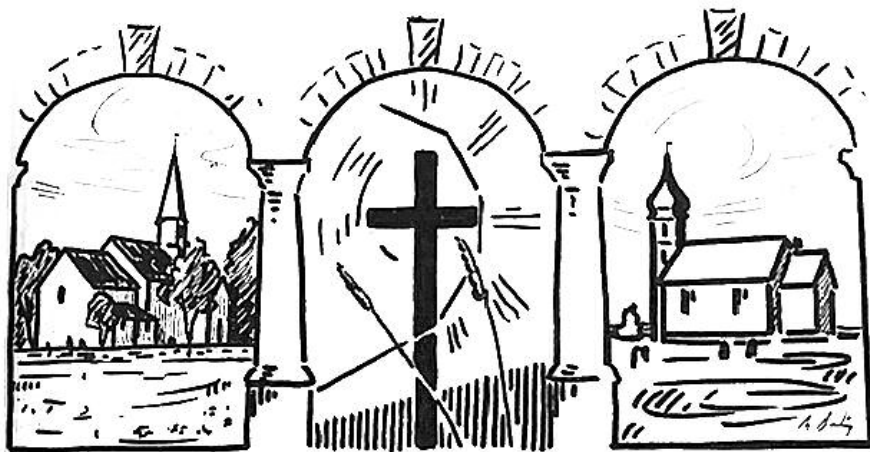
Erik Andreas Nysæter

BJUGN KIRKE

Søndag 28. mai kl 12.30

Marcus Dalehavn

Vi gratulerer alle våre konfirmanter!

ØRLAND KRÅKVAG STORFOSNA

Nr. 3.-4.

Mars - mai 1973.

33. årg.

KALLET

Jeg vil rope ut til alle: Du må vende om!
Om du hører Herren kalle, Dry ei mer, men kom.
Jesus kaller, nå han banker, på ditt hjertes dør.
Ennu går han rundt og sanker, som han gjorde før.

Hør den gode hyrdes stemme, Frelseren er her.
Aldri kan han fåret glemme, som han har så kjær.
Å, om hyrden nå fikk favne, sitt bortkomne får.
Tenk med deg i sine arme, glad han hjemad går.

Det blir glede stor i himlen, over hver som kom.
Jubelsang blant englevrimlen, Om du vender om.
Se din frelsers ve og smerte, kors og sår og slag.
Tenk for fryd i Jesu hjerte, Om du kom i dag

Tusen takk for innsatsen!

Andre etasje på Møtepunktet, kontordelen, var klar for innflytting 1. desember 2022. Det var knyttet stor spenning til om denne datoen kunne være innflyttingsdato for de tilsatte med sitt virke i Ørland menighet. De benevnes ofte som «kirkevergens stab». Grunnen til dette er at de, med unntak av prestene, er ansatt av Ørland kirkelige fellesting.

Uten en formidabel dugnadsinnsats under kyndig ledelse av Stefan Strbka hadde renoveringen av 2. etasje ikke vært mulig. Det var mange som deltok i dugnadsarbeidet og menighetsrådet har all grunn til å takke alle som deltok for innsatsen, ikke minst en dugnadsgjeng fra Ørland flystasjon som hjalp til med både maling og flyttingen fra kontorene i Bjugn i desember. Takken gjelder både de som bidro med noen få timer og de som bidro med mange, mange timers arbeid! Menighetsbladet finner likevel at det er på sin plass å framheve innsatsen til de som i realiteten «bar» dette arbeidet framover fra start til mål.

Hvis du tok deg en tur til møtepunktet seint eller tidlig på dagen, kunne du være temmelig

Karl Rædergård i aksjon.

sikker på å finne Karl Rædergård, Kjell Gunnar Klock og Oddny Rædergård der. De var i ferd med å løse noen av de mange og ulike oppgaver som etter hvert

Flyttet dag.

dukket opp i ulike faser av arbeidet! Uten deres innsats hadde vi ikke kommet i mål!

Videre planer!

Finansieringsgruppa har i lengre tid arbeidet med søknader for klargjøring av 1. etasje for bruk til de ulike aktivitetene som menigheten driver. Det også oppnevnt en administrasjonsgruppe. Disse gruppene har nå representanter i et arbeidsutvalg (AU), som skal drive arbeidet med 1. etasje framover. Menighetsrådet har, på sitt møte i februar, bestemt at det skal rives vegger slik at det blir en stor forsamlingshall. Videre skal det bli plass til et større møterom, storkjøkken og teknisk rom. Deler av første etasje er i bruk og skal være i bruk så å si hele tiden mens arbeidet pågår. Det er denne etasjen som er husets pulserende hjerte. Det er her først og fremst at Møtepunktet blir et inkluderende møtepunkt der alle er velkomne til å slå av en prat, få en kopp kaffe, bli sett, få eller gi hjelp. Et lavterskeltilbud der unge, gamle, familier, par og enslige sammen vil skape og få trygghet og tilhørighet.

Oddbjørn Ingebrigtsen
Foto: Irja Hammern Døsvik

«Hvert blad som tiden vender»

HISTORISKE LINJER

Båtstøy og forstyrrelse av søndagsfreden

Det er en lykke i livet å få vokse opp sammen med besteforeldre. Samværet med de eldste generasjonene gir oss et innblikk i henfarne tider, vekker interessen og tenner en historisk flamme som blir heftigere med årene. Det fortelles at når jeg ble spurt om hva jeg skulle bli når jeg ble stor, kom svaret kontant: «Pensjonist!» Moder Bjørg gikk den samme skolen i sin oppvekst, og det er fra hennes rikholdige samling at denne epistelen har sitt utspring.

Hun har maskinskrevet ei utskrift fra Formannskapsprotokollen i Ørland kommune anno 29. desember 1887: «Refereredes Udskrift af Visitas-protokollen for Ørlandets og Hitterens Prestegjælde, i Anledning Forestilling til Rederierne for dampskibene St. Ridder-

vold, Nidaros og Helene om Innstilling af Søndagsruten, ledsaget af Provstiets Skrivelse med Anmodning om Herredsstyrelsens Erklæring i sagens Anledning.

Herredstyrelsen er fuldt enig i den af Provstiet skede Udtalelse, og må høilig beklage den af Fjorddampskibene eksisterende Søndagstrafik, idet den ikke alene afstedkommer Forstyrrelse i Gudstjenesten hvor Kirken ligger nær Anløbstedet, men bevirker at Folk drages sammen og giver Anledning til Forstyrrelse af Søndagsfreden.

Da Fjorddampskibene som har sine Anløb ved de herværende Anløbsteder alle har Liggedage i Trondhjem, maa de godt kunne indrette sig saaledes at Søndagstrafikken kunne undgaaes uten

at de derved led nogetsomhelst Tab i sin Forretning. Man nærer derfor det sikre Haab om, idet de gjøres bekjendt med den Misnøie som hersker i Anledning de stedfinede Forhold, at de indretter sig saadan at Søndagstrafikken ophører.»

Klar tale fra Formannskapetets medlemmer, med uttalt forventning om at søndags- trafikken opphører! Den gangen var det båtstøyen som skapte misnøye. Fartøyene som omtales er dampskipene «Statsraad Riddervold», «Nidaros» og «Helene». Disse er behørig omtalt i Olaf T. Engvig's fyldige bokverk «Gamle dampen. Rute- båter i Trøndelag». Ei flott bok som viser 150 års utvikling og forteller historien til 102 båter som gikk i rutefart fra hjuldampere «Nidelven» i 1850 via «Fosenferja» i 1955 til hurtigbåtene «Ladejarl» og «Mørejarl» i 2002.

«Statsraad Riddervold» ble bygd i Bergen i 1877 og satt i rute mellom Trondheim og Kristiansund samme år. Fartøyet var på 210 bruttotonn, 130 fot (43 m) lang og 18 fot (6 m) bred. Engvig forteller at hun seilte med

12 knop etter maskinbytte i 1914. Det gjorde henne til en av de raskeste rute- fartøyene på Trondheimsfjorden i mange år. Rutetabellen fra 1878 var satt opp med 3 ukentlige turer mellom daværende Trond- hjem og Christiansund. Turen tok den gang 10 timer. I våre dager gjør vi unna tils- varende reise på 3 ½ time. Skuta gikk trofast i rutefarten helt fram til 1949 – en periode på 72 år! Imponerende merittliste.

Jeg husker så vidt den siste rutedampbåten som anløp Storfosna – «D/S Yrjar». Engvig antyder at hun var den aller vakreste representanten for dampskips- epoken på Trondheimsfjorden. «Yrjar» ble levert fra TMV i 1925 og segla fram til hun gikk ut av rutetrafikken i jula i 1963. Det er den behagelige, lave lyden av dampmaskinen som sitter i minnet hos meg. Der er jeg åpenbart på kollisjons- kurs med Provstiet og Herredstyrelsen. Enskjønt – det var kanskje ikke støyen, men den øvrige forstyrrelsen av søndags- freden som var sakens kjerne i 1887?

Bernt Jørgen Stranden

ØRLAND MENIGHET

**Yrjars gt. 9 - 2. etg, Brekstad
Postboks 43, 7159 Bjugn**

Telefon 72 51 95 60

kirkekontor@orland.kommune.no

www.kirken.no/orland

Daniela Štrbková - sokneprest 405 66 598
Karen Lervik Stai, kirkeverge 938 91 841

Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Larisa M. Ross Sagranden, diakon	905 21 235
Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	938 80 613
Vivian Skogø, rådgiver	908 03 798
Tina Rødde Paulsen, menighetspedagog	413 35 187
Irja Helen Hammern Døsvik, klokker	930 30 164
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Geir Ketil Aannø, kirketjener	952 33 177
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Karl Rædergård, men.råd.leder	951 41 942

Avskjedsgudstjeneste for prost Brita Hardeberg

Søndag 15. januar var det avskjedsgudstjeneste for prost Brita Hardeberg i Rissa kirke. En fullsatt kirke med besøkende fra alle prostiets menigheter tok avskjed med sin avholdte og respekterte prost gjennom mange år.

BRITA HARDEBERG

Preken avskjedsgudstjeneste

Rissa kirke 15.1.2023 kl 17.00

2. søndag i åpenbaringstiden

Tekster: Jes 42, 1-7, Apg 18,24-19,7,

Matt 3, 13-17

Veien er stikkordet for min preken i dag.

Jesus sa om seg selv: Jeg er **veien**, sannheten og livet. De første som trodde på Jesus og ble hans disipler, kalte sin tro på Jesus for **Veien**.

Tekstene i dag gir glimt inn i hvordan **Veien** ble til, og hvordan **Veien** utviklet seg videre til en ny religion rundt Middelhavet i de første årtier etter at Jesus levde.

Den eldste bibelteksten i dag, fra profeten Jesaja, ble til omkring 700 år før Jesus ble født. Gud talte gjennom profeten til mennesker som pleide å bo nord i Israel, men som var tatt som krigsfanger av assyrerne, og ført langt bort. Profeten Jesaja sa:
Se, min tjener, som jeg støtter, min utvalgte, i ham har jeg min glede. Han skal ikke slukne og ikke knekkes før han har satt

retten igjennom på jorden. Han er et lys for folkene. Han skal føre fanger ut av fengselet.

Profeten ville gi de bortførte håp om frihet, om å komme hjem igjen.

Dette trøstediktet var godt kjent blant folk i Jødeland på den tiden Jesus ble født. Mange ventet fortsatt at Guds tjener skulle komme, og profetien bli oppfylt. Nå var landet okkupert av romerne. Noen så for seg en Messias som skulle ta makta, og frigjøre landet. Andre tenkte seg en frelser som skulle fornye tro og liv.

Jesus var omkring 30 år da han begynte å forkynde offentlig. Før det var han snekker i Nasaret. Prekenteeksten fra Matteus forteller hva som skjedde da Jesus forlot snekkingen og starter som predikant.

På dette tidspunktet, da Jesus var 30 år, hadde Johannes døperen, blitt vekkelsespredikant. Han holdt friluftsmøter nede i Jordandalen, nesten nede ved Dødehavet. Johannes forkynte at folk måtte omvende seg og leve rett. Og de som hørte på Johannes, ble døpt av ham. Dette ser ut til å ha truffet Jesus. Han dro fra Nasaret og nedover til Johannes for å bli døpt.

Vi kan være ganske sikre på at Johannes kjente Jesus, de var i nær slekt og like gamle. Det var hos Elisabeth, mor til Johannes, at Maria søkte tilflukt da hun var gravid. Johannes hadde nok fra han var

Biskop og prost omgitt av prester i Fosen prosti.

liten hørt fortelling om det som skjedde da Jesus ble født, - om engler og hyrder og kanskje om vise menn fra Østerland. Vi kan regne med at Johannes allerede så Jesus som en spesiell mann, kommet fra Gud. Derfor reagerte Johannes når Jesus kom, han kunne ikke forstå at Jesus trengte å bli døpt for å endre livet og leve rett.

Men Jesus holdt på sitt, han ble døpt, og da han steg opp av vannet, kom Ånden ned over han som en due, og en røst fra himmelen sier: *Dette er min sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.*

Hører dere ekkoet fra den gamle profetien? De første Kristus-troende opplevde der og da at de gamle løftene var oppfylt. Jesus er den *Gud har sin glede i*. Endelig var Messias kommet.

Dåpen i Jordan blir starten på Jesus sitt virke som forkynner og helbreder. Jesus ble kjent som en brydde seg om folk, kvinner, menn, barn, utstøtte, høy og lav, jøder og samaritan, slik vi leser om i evangeliene. Slik viste Jesus hvem Gud er.

Handlingen i den tredje teksten fra Apostolens gjerninger, fant sted omtrent 20 år senere. Jesus er korsfestet, dømt som en religiøs og politisk oppvigler. Hans nærmeste venner tror at han er stått opp og har overvunnet døden, at han er Guds sønn og fortsatt nær hos alle som tror. De kaller troen sin for **Veien**.

Veien er i ferd med å bre seg rundt Middelhavet. Den er i ferd med å finne sin form. Paulus, som tidligere forfulgte de første kristne, er selv blitt overbevist om at Jesus

Guds sønn, og har blitt en ivrig forkynner av **Herrens vei**. I det avsnittet vi hørte fra Apostlenes gjerninger, følger vi Paulus et stykke på hans andre misjonsreise i Lilleasia og langs Middelhavet i årene 50-52 e.Kr. Fortellingen viser at en ny dåpsforståelse er i ferd med å vinne frem. Mange av de troende kjente bare Johannesdåpen, den som var et tegn på at man ville endre livsstil. Paulus og flere underviser om dåp til Jesus. Dåpen til Jesus gjør oss til Guds barn og Jesu brødre og søstre. Vi blir dem *Gud har sin glede i*. Dåpen er for kvinner og menn, for barn og gamle, for de som var født jøder og for hvilket som helst menneske fra en hvilken som helst kultur. Dette forkynte Paulus og skriver mye om i sine brev.

I de nærmeste århundrene foldes dette ut. Fortellingen om Jesus som blir døpt, om Ånden som faller ned over ham som en due, og Guds røsten som lyder, er viktig. Kristne tenkere i de aller første år hundrer former ut troen på den treenige Gud, vår skaper, frigjører og livgiver. På 300-tallet formes trosbekjennelsen vi fortsatt bruker og sier sammen etter prekenen og ved dåp. Veien er blitt en ny religion. Over alt tas mennesker inn i fellesskapet gjennom dåpen til den treenige Gud.

Den nye religionen brer seg gjennom hundreårene som følger. Den tilpasser seg kulturer over hele verden. Den endrer seg og utvikler seg til ulike kirkesamfunn. Men dåp til Faderens og Sønnens og den hellige Andes navn følger med og blir det viktigste kjennetegnet på kristen tro.

I dag, den 15. januar, er *min* dåpsdag. I dag er det 67 år siden jeg ble døpt i Landvik kirke. Som eldste jente i min

søskenflokk ble jeg båret til dåpen av farmor Berthe, og oppkalt etter henne, slik skikken var på gårdene i Øvre Landvik fra gammelt av. For mine foreldre var det selvsagt at jeg skulle døpes. Det gav dem trygghet.

Ingen av oss kan være noe annet enn det vi er. Jeg er kristen, oppvokst i en kristen kultur og i et kristent hjem. Der fikk jeg min barnetro. Der lærte jeg å be kveldsbønn og Fadervår, og jeg fikk mitt første nytestamente til 9-årsdagen.

Farmor Berthe fikk meg til å lære salme 23 utenat da jeg var 11 år. «*Herren er min hyrde, meg fattes intet. Han lar meg ligge i grønne enger (...). Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for ondt.*» Farmor mente at denne bibelteksten ville være til hjelp for meg på **livsveien**. For det hadde den vært for broren hennes som døde som tenåring i tuberkulosen, og det hadde den vært for henne som mistet broren sin. Det mente farmor. Og sannelig fikk hun rett.

Ungdomstiden var preget av Jesusvekkelsen på 60- og 70-tallet. Det var åndsdaup og gateevangelisering, jeg ble en radikalisert kristen ungdom. I et år etter gymnaset levde jeg i tro, som det het. Jeg var 20 år og jobbet gratis for skolelaget og reiste rundt som forkynner på Sørlandet. Jeg var teologisk konservativ og mot kvinnelige prester, og mente mangt og mye.

Slike radikalisererte perioder er vanligvis ikke helt sunne, heller ikke for meg. Jeg forstrakk meg, tenker jeg i dag. Litt hjernevasket var jeg kanskje også. Resultatet var at jeg etter hvert ble i tvil

Nidaros biskop Herborg Finnset taler.

om alt som har med Gud å gjøre. Og tvilen har jeg aldri blitt ferdig med. For meg lever tro og tvil side om side.

Heldigvis startet jeg på teologistudiet, og kunne møte tro og religion på en annen måte, gjennom fag og kunnskap. Etter noen år fant jeg mitt eget ståsted. Den konservative og radikaliserete tida ble gradvis fortid.

Barnetroa ble viktig igjen. Jeg ble klar over at jeg ikke forstår Gud. At jeg ikke kan bevise Gud, hverken for meg selv eller for andre. Men at jeg likevel kan tro at det finnes en kjærlig kraft i vår verden, som vi kaller Gud. En kraft som viser seg når rettferdighet skjer, når mennesker blir vist respekt, når omsorg og tillit får rom. En kjærlighet som Jesus foldet ut, og som jeg er døpt inn i og kan leve i.

Så giftet jeg meg med en modaling, Knut, min viktigste støttespiller de siste 45 år. Så ble jeg mor til to, du så heldig jeg har vært. Så ble jeg prest. Ordinert sammen med Knut i 1984, vi startet som kallskapellaner i en stilling vi delte. Det var i en tid der få kvinner var i yrket. Menigheten kunne ikke helt finne ut hva de skulle tenke om denne prestefrua som var opptatt med egne gudstjenester, når hun egentlig skulle kokt kaffe og vært søndagsskolelærer. Men det er lenge siden. I dag er alt annerledes.

Jeg har vært heldig å få mange år i meningsfullt prestearbeid, i Nord-Odal, i menigheter i Trondheim og fra 2010 i Rissa og Fosen. Jeg har tatt tilleggsutdanning blant annet som arbeidsveileder, og har fått veilede kirkelige tilsatte i mer enn 25 år. Det har også gitt mye glede. Pr 1. mars er jeg ute av prostestillingen. Så følger et år med forskning på arbeidsveiledning i kirka, før jeg blir pensjonist.

Jeg har trivdes både som prest og prost. Det har selvsagt vært både tunge tider og gode tider, både krevende saker og oppgaver som har gitt glede og overskudd. Jeg er takknemlig for at jeg har kunnet være i arbeid og utfolde mine evner, helt til nå. Jeg er glad for den **livsveien** og den **yrkesveien** som ble min.

Da jeg ble døpt for 67 år siden, sa presten: «Gud bevare din inngang og din utgang fra nu og til evig tid!» **Livsveien** har hatt mange innganger og utganger, for meg som for oss alle. Nå går jeg inn i nye tider, som også er i Guds hånd.

Prosten og hennes mann Knut Hermstad.

(Her var lagt inn solosang ved Finn Yngvar Benestad, Norsk Salmebok 325: «Som når et barn kommer hjem om kvelden, og møter en vennlig favn, slik var det for meg å komme til Gud, jeg kjente at der hørte jeg hjemme. Det var en plass i Guds store rom, en plass som lenge ventet meg. Og jeg kjente: Her er jeg hjemme, jeg vil være et barn i Guds hjem.»)

Avslutningsvis vil jeg gi dere to bilder, knyttet til preteksten om Jesus som blir døpt aller nederst i Jordanelven, like ved utløpet til Dødehavet. Jeg besøkte dåpsstedet i 2019, sammen med biskop Herborg og de andre prostene. Ved dåpsstedet er det bygget mange kirker som eies av ulike kirkesamfunn. De ligger der side om side. For meg symboliserer

dette at vi bekjenner én Gud og én dåp i den verdensvide kirke, til tross for meningsforskjeller og ulike trosuttrykk. Det er en påminnelse om at mangfold og ulikhet er grunnleggende i vår tro. Det var plass til alle slags folk i Jesus følge. Det er plass til alle slags mennesker i Guds favn. Gud er større enn våre definisjoner og meninger.

Derfor håper jeg at jeg ikke har brukt religion eller prostemakt til å kontrollere og dømme andre, men til å bekrefte og anerkjenne mine medvandrere.

Det andre spesielle ved dåpsstedet, er at det ligger omtrent 400 m under havets overflate. Dødehavet regnes som jordas aller laveste punkt. Der ble Jesus døpt. Der startet han sin gjerning.

Det er for meg et bilde på hvordan Guds kjærlighet er. Gud er å finne der mennesker er. Om vi ligger i grønne enger, om vi vandrer i dødsskyggenes dal, eller om vi så skulle gå helt til bunns, så er Gud der. Gud kan ikke hindre at det vonde skjer, men Gud er sammen med oss i alt som skjer. Gud holder om oss som en kjærlig mor.

Det er min tro og **min vei**.

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd, som var og er og blir en sann Gud, fra evighet og til evighet.

ALLE FOTO: Irja Hammern Døsvik.

Stasjonskapellet er revet!

Stasjonsprest
Sverre Stai

Rivningen av stasjonskapellet Ørland flystasjon startet i kveldsmørket den 20. februar ca kl 17.30 i år, og var over på få dager. En epoke er over!

Et utall av soldater, ansatte og gjester har besøkt kapellet vårt siden det ble innviet i 1984. Hvor mange, har vi ingen fullstendig oversikt over, men det har vært mange ulike soldatkull. Antallet er egentlig ikke så interessant, heller. Det vesentlige er den betydningen kapellet har hatt for den enkelte!

Stasjonskapellet har vært et sivilt – militært samlingspunkt i Ørlands-samfunnet. Foruten den vernepliktige soldaten har det også vært mange prester og prestesoldater her. De har utført kirke- like handlinger – både dåp, vielse og

gudstjenester. Aktiviteter har spent ifra søndagsskole, kor, soldatlag og andre arrangement. Soldater fra ulike tros-samfunn og ulike livssyn har besøkt kapellet. Norske soldater, men også fra andre nasjoner har besøkt kapellet i forbindelse med øvelser.

Et hus med stor symbolverdi er nå borte. Den siste gudstjenesten er for lengst gjennomført. Klokketårnet er revet, men kapellklokka og trekorsset på nordveggen er tatt vare på.

Murhuset på den lille bakketoppen er nå borte. Opprinnelige var det okkupasjons-makten som bygde dette i 1942, og noe av den historiske kunnskapen er bevart. Jeg er fremdeles interessert i kunnskap om bygningen og de folkene som har brukt det i ulike sammenhenger. Ta kontakt!

Foto 132 Luftving

Stasjonsprest
Sverre Stai

RÆDERGÅRD
ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

 omfort
www.comfort.no

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

FOSEN TANNHELSE

Yrjartun - Yrjars gt. 29, Brekstad

Telefon 948 57 728
E-post info@fosen-tannhelse.com

www.fosen-tannhelse.com

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT

Melissa

BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10

HVITSAND
ENTREPRENØR

Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

HJEM OG KIRKE

DØPTE

18.12.2022 - Ørland kirke
Matheo Olden Bratland

15.01.2023 - Storfosna kirke
Sindre Martin Aune

22.01.2023 - Ørland kirke
Martine Rædergård
Lias Volden Solem
Alfred Volden Solem

26.02.2023 - Ørland kirke
Julie Fremstad Rakstang
Thea Erikstad-Meyer

VIGDE

03.02.2023 – sokneprestkontoret
Gine-Beathe Jensdatter Hegg og
Jens Petter Robin Jankowski

GRAVFERD/BISSETTELSE

06.12.2022
Synnøve Minda Hovde
f.23.12.1931 d.30.11.2022

23.12.2022
Kåre Leseth
f.25.09.1933 d.02.12.2022

29.12.2022
Even Grinnen
f.27.07.1938 d.19.12.2022

Ketil Rønne
f.10.07.1967 d.16.12.2022

30.12.2022
Solbjørg Antonsen
f.04.07.1925 d.22.12.2022

13.01.2023
John Kristian Myrmo f.26.06.1950
d.05.01.2023

Aasta Marie Hoff
f.02.10.1924 d.04.01.2023

17.01.2023
Eldbjørg Olive Ophaug
f.25.04.1930 d.07.01.2023

20.01.2023
Astrid Sofie Krokvik Johansen
f.12.08.1946 d.11.01.2023

24.01.2023
Olga Lavine Sørgård
f.20.03.1926 d.13.01.2023

10.02.2023
Berit Fremstad
f.25.09.1930 d.01.02.2023

17.02.2023
Edel Marie Berg
f.11.11.1941 d.08.02.2023

28.02.2023
Henry Skaret
f.08.08.1934 d.15.02.2023

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
 7140 OPPHAUG

The herring house
 of Norway

Grøntvedt Pelagic

N-7142 Opphaug Norway
 Tlf. +47 72 22 50 90

**Som medlem av Norges
 største møbelkjede kan
 vi gi deg de beste tilbud!**

Bohus[®]
 GRØTAN MØBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

- Kraftfôr for ku og gris
- Kornmottak
- Gjødning
- Såkorn/Frø

NORGESFØR
 DALEBAKKEN

7140 Opphaug - Tlf. 72 51 30 90 - Fax 72 51 30 99

Vi har produkter fra Fosen, med råvarer fra Fosen, laget av fagfolk i Fosen.

BREKSTAD
SPORT_{A/S} Alt i sportsutstyr
 Tlf. 72 52 43 10

Ørland
BOKSENTER A.S.

SVERRE
PETTERSEN AS

RØRLEGGERFORRETNING
 7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI

Ferske egg
 Velkommen!

Telefon
 72 52 42 25

Skogstad
 Optikk

Foto/plakat
 Bakericafé
 Bruktbutikk
 Treverksted

SAVA AS

Sentralbord: 72 51 65 00
 Fru Ingers vei 9, Brekstad
 Strandveien 8, Bjugn

Montér Brekstad

bakeribar'n
 TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

Steinar Leirvik, ny prost i Fosen

Leirvik er født i Trondheim (1965) og har arbeidet som prest i Trøndelag siden han var ferdig utdannet i 1993.

Prestegjeringen startet på Høylandet og i Overhalla i Namdal, og deretter i Strindheim menighet i Trondheim. Steinar var også sykehusprest i ett år ved Betania Malvik, før han ble prosjektleder i Kirkens Bymisjon for Vår Frue Åpen kirke. Fra 2010 har Leirvik vært sokneprest i Byåsen menighet i Trondheim. Et allsidig engasjement har også ført ham til oppdrag som Juleprest på Gullfaks B, Heimeverns-prest og VM-prest under ski-VM i Trondheim i 1997. Han har erfaring som prest fra NRKs morgenandakter på radio og gudstjenester på TV og radio. Steinar er ofte ønsket som prest til kirkelige handlinger.

Steinar er også forfatter. Boka «Etter-tanker» kom ut i 2022, «Adventskalenderen, betraktninger mens vi venter» i 1998. Han har vært skribent for både Namdals-avisa og kampprogrammet til Rosenborg sine hjemmekamper på Lerkendal. Han har også vært redaktør for 100 utgivelser av menighetsblad. Som prest har Steinar Leirvik gjerne invitert til samarbeid med aktører utenfor

kirka. Han har ikke vært redd for å tenke utradisjonelt ved å invitere til «Svett sorggruppe» gående i Bymarka, eller «Kulturkvelder» med kjente personer som har samtalt om viktige spørsmål. Gjester har vært blant andre Åge Aleksandersen, Trygve Skaug, Charlotte Rørth, Jonas Gahr Støre, Tania Michelet, Nils Arne Eggen, Bjørn Hansen, Hedvig Montgomery og flere.

Som prest, skribent og forkynner prøver Steinar Leirvik å ta både menneskene han møter og det kristne budskapet på alvor, gjerne med litt utradisjonelle innfallsvinkler.

Velkommen til Fosen prosti!

VSch

Kilde: Steinar Leirvik forlag

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

To sider med kaffe og sokneprest

Hei!

Det er lenge siden vi sist var sammen i denne spalten og en kopp kaffe, te, eller et glass rent vann. Det har skjedd mye hos meg, men også hos deg. Så hvordan går det?

Ja, takk, nå er det mye bedre. Ikke helt frisk, men likevel på god vei.

Flere sier at man kan lære mye av hver eneste livssituasjon.

Jeg prøver å finne ut hva jeg lærte av min sykdomsperiode.

Helt ærlig – ingenting fra sykdommen. Kanskje kommer det en «aha» opplevelse om en tid, så jeg skal vente litt.

Men denne perioden påvirket meg på forskjellige måter og nivåer likevel. Jeg er et ekstremt innadvendt menneske og når jeg i flere måneder er blitt stengt inne hjemme, blir det enda mer utfordrende å komme ut å treffe folk.

Etter å ha vært syk en stund var jeg i Trondheim. Stoppet foran en kirke. Der var det «morgenstund» eller «meditasjon». På plakaten sto det at alle kunne komme inn.

Ja, jeg hadde lyst til å gå inn, men det var også en utfordring for meg. (Dette er det bare sjenerte og innadvendt mennesker som kan forstå). Og så:

Er dette den riktige døra? Kommer jeg ikke direkte foran alteret, eller i inn i sakristiet? Hvem er der inne? Vil de som er der ha noen form for interaksjon? Må jeg å snakke med noen? Må jeg være der en time? Kan jeg være der en time? Blir jeg der helt alene? Blir jeg omringet av en masse mennesker...?

Hm ... jeg er prest, jeg stod foran en kirke, men likevel var det en stor utfordring. Jeg stod der og observerte litt ... og litt til ... og enda litt ... Og plutselig, var det tid for å skynde seg til undersøkelse på St. Olav, som var den opprinnelige grunnen for å være i Trondheim.

Hvorfor jeg skriver dette?

Jeg tror at jeg ikke er den eneste som opplever å gå inn på et ukjent sted, som en utfordring.

Kirka kan også være et utfordrende sted. Ikke alle er kjent med kirka, ikke alle kjenner til hva som skjer på en vanlig gudstjeneste eller på andre arrangement i kirkerommet.

Men det er også slik at mange vil inn. Kanskje vil de bare observere, kanskje de bare ønsker å finne fred. Det var noen som sa at man kan finne fred i kirka.

Eller kanskje man en fikk invitasjon fra en menighetspedagog...

Hva kan du forvente der inne?

Først av alt: Ikke vær redd!

Bruk hovedinngangen, den største døra. Da kan du være sikker på at du ikke kommer rett på alteret. I noen kirker kan det være slik, men hvis det er slik, fortsett bare til benkene.

På en vanlig gudstjeneste er det kirkeverter som tar imot deg. Sier hei, og gir deg programmet eller salmeboka. Du tar imot salmeboka og nå du kan synge med i salmene eller la vær. Å synge er ikke obligatorisk. Du finner deg en sitteplass. Av og til er det slik at noen plasser er reservert for dåpsfamilier eller konfirmanter. Det er synlig merket. Du kan spørre kirkeverter om hvor du kan sitte. De svarer deg gjerne eller de viser deg en ledig plass.

Hvis du kommer noen minutter før det begynner, kan du tenne lys i lysgloben, sette deg på plass og puste litt ut.

Hos oss – i Ørland kirke, får du i begynnelsen informasjon om dagens gudstjeneste. Da får du vite hva som skal skje, litt om liturgi, salmer, hvem som er prest, organist, klokker og kirkeverter- og om det er kirkekaffe like etter gudstjenesten. Kanskje det er motivasjon til å være med helt til slutt.«Skal jeg sitte? Skal vi knele? Skal vi stå?» Dette er noe som presten eller klokkeren viser med tegn. Hvis det er noe du lurer på, se på presten eller klokkeren. Av og til kan det være fullstendig kaos, halvparten sitter, halvparten reiser seg. Både prest og klokker glemte å gi beskjed. De var opptatt med andre ting ... Men vet du hva? Det er ingen fare... Det er andre ting som er viktigere i kirka. Så vi må bare puste litt og fortsette.

Høres det fortsatt ut som en utfordring?

Det er en ting til som kan hjelpe. Ta noen med deg.

Ei venninne eller en venn. Mamma eller pappa, barn eller barnebarn. Kommer du med små barn, har vi tegnesaker, leker, barnebøker.

Etter nesten alle gudstjenester er det kirkekaffe. Litt kaffe, nei jeg tok feil: MYE kaffe, kjeks, eller kake, saft og te. Du kan gjerne bli med. Du trenger ikke snakke med noen! Det er sikkert noen som sier «hei» og «så bra at du kom» til deg. Du kan være sikker på at de virkelig mener det. Vi vil jo så gjerne at du kommer igjen.

Jeg, som sokneprest i Ørland menighet, kan snakke bare for Ørland menighet. Men, jeg tror nok det er slik i alle andre menigheter også:

Alle er hjertelig velkommen. Jeg, du, vi og dere ... alle er en del av felleskapet! Felleskapet her på Ørlandet, men også i verden. Hver og en av oss er verdifull og viktig. Jeg er glad i min menighet fordi jeg opplever selv at menigheten makter å ta imot alle mennesker med sine utfordringer, inkludert meg.

I kirka kommer vi for å finne fred og frihet. Her finnes noe godt for alle.

La oss ikke la frykt holde oss tilbake og miste det gode.

Det er det som jeg har lært.

Vi sees i kirka og det blir en kopp kaffe til.

With love

Daniela

Min salmefavoritt

TRINE GRAN

Som lektor i videregående skole med norsk og religion som fag, synes jeg salmer er interessante å studere på så mange måter. På 1700-tallet var faktisk salmer den viktigste skjønnlitterære sjangeren i Norden, og det var noen dramatiske og fargerike salmer som ble produsert. Nå for tida er det vel kanskje ikke så mange som er opptatt av salmer, men i barokken var de veldig populære og kjærkomne innslag blant vanlige folk, nesten som pop-musikk er det i dag.

Den mest kjente påskesalmen, «Påskemorgen slukker sorgen» av Grundtvig, synes jeg får fram påskebudskapet flott, dvs. overgangen fra mørk håpløshet langfredag, til gleden over oppstandelsen, «lyset og livet» på påskedagsmorgen. For oss nordboere gir salmen også klare fornemmelser av at vår og lyse dager nå er på vei etter en lang og mørk vinter.

«Å salige stund uten like» av Johan Halmrast, er en annen salme med påskemotiv som jeg også liker godt. Den er ikke oppført som påskesalme i Landstads salmebok, men er plassert under «Åndelige salmer for hjemmet». Kanskje er det fordi teksten ikke uttrykker en kollektiv stemme (slik salmer gjerne gjør), men er en fortelling fra NT i diktform, en førstehåndsberetning fra kvinnen som besøkte Jesu' grav to morgener etter hans død, trolig Maria Magdalena. Til sin forskrekkelse

fant hun gravkammeret tomt, men i hagen utenfor går hun seg på en spiller, levende Jesus. Jublende glad kan hun konstatere; «Han lever, han lever ennu!».

Overveldet av opplevelsen synger hun ut den fantastiske nyheten om Jesu' oppstandelse til de sørgende, desillusjonerte disiplene. Det er særlig interessant å legge merke til at det er en kvinne, og ikke en mann, som er den utvalgte budbringeren av det som vel er kristendommens hovedbudskap. Slik jeg ser det, viser det at Jesus ikke tenkte likt som Paulus om at «kvinner skal tie i forsamlingen», et kvinnesyn som for øvrig var praksis i Norge helt fram til 19. mars 1961, da Ingrid Bjerkås ble ordinert som den første kvinnelige presten i Den norske kirke.

Å salige stund uten like

Å, salige stund uten like! Han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike. Min sjel, hvorfor sørger da du?
Han er ikke lenger i graven, hvor bleknet i døden han lå.
Jeg levende så ham i haven, og aldri så skjønn jeg ham så.

Han lever, og jeg skal få bringe hans venner det salige ord -
Tenk, jeg som er ringest blant ringe. Den minste han kjenner på jord.
Tenk, jeg skal hans hilsen frembære. Å, kunne jeg syngre det ut!
Å, mer kunne ei engler begjære, å gå med så salig et bud!

Å, salige stund uten like! Han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike, min sjel, hvorfor sørger da du?
Du søkte din trøst i den døde, og dvelte ved gravnatten kun.
Så fikk du ham levende møte. Å, salige, salige stund!

Johan Halmrast, 1890

DIAKONEN DELER

Jeg så våren i dag.

*Et lys av grønt gjennom snøen
i søkket der en elg hadde kvilt
i nattbeita.*

En kvast av tyttebærlyng.

*Dyret hadde brånt den fram
med varmen av sitt blod
Jeg dekket den til med snø igjen.
Varsomt.*

*Slik du breier over et barn
som har sparket av seg dynen i søvne.*

Vårkjennning av Hans Børli, 1962

Vår! Endelig kan jeg begynne å bruke dette ordet igjen. Vår! Tiden da verden (og jeg) igjen våkner opp fra dvale. Fuglekvitter fra tidlig morgen, lysere og lysere dager. Små, grønne skudd som titter opp fra jorden og spretter på trærne. Vår! For et deilig ord. Vår bringer for mange med seg russetid, eksamener og tentamener. For andre så er det kanskje siste innspurt mot konfirmasjon eller kanskje siste tiden i barnehagen hvor barneskolen er neste stopp. ”Våryr” er et ord som ofte kommer opp på denne årstiden, enten det gjelder dyr eller mennesker. Våryr, eller forelskelse, er også noe fint som følger årstiden. Kjærligheten får kanskje blomstre litt ekstra. Kanskje noen til og med har kommet så langt at de tenker på bryllup. Jeg kjenner at dette er en fantastisk årstid. Selv om det også kan være mindre koselig hendelser som skjer, så er jeg en person som prøver fokusere på det positive som skjer i livet. Det er ikke alltid like lett, men jeg tenker at vi alle får det bedre om vi ser på det som lyser opp dagen vår, og fokuserer mindre på det mørke, selv om mørket til tider kan virke tungt og svart.

Da kan følgende ord hjelpe:

Lysset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det. Joh 1,5

Noen ganger er det ikke like lett å se lyset. Da er det godt å kunne ta en prat med noen som gjerne vil lytte og som er til stede. Vi i kirken vil veldig gjerne være din samtalepartner om du ønsker det. Vi deler gjerne både gode og dårlige dager sammen med deg.

Du er hjertelig velkommen til å ta kontakt med oss i kirken. Jeg, diakoniarbeideren i Bjugn menighet eller en av prestene våre tar gjerne en kaffe, går en tur med deg, tar en samtale på telefon, chatter på nett eller kommer på besøk til deg. Ta kontakt kirkekontoret på tlf 72 51 95 60 eller kirkekontor@orland.kommune.no.

Min kontaktinfo:

<https://www.facebook.com/Diakoneniorlandogbjugn>

Instagram: diakonenlarisa

E-post: Diakon@orland.kommune.no

Telefon: 905 21 235

Larisa Margrethe Ross Sagranden, diakon

diakonenlarisa

Diakoneniorlandogbjugn Telefon 905 21 235

E-post: Diakon@orland.kommune.no

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

*Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem:
«Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? Han er ikke her, han er stått opp.
Husk hva han sa til dere mens han var i Galilea: Menneskesønnen skal overgis i de syndige
menneskers hender, korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.» Lukas 24, 5-6.*

Velkommen til kirke!

12. mars - 3. søndag i fastetiden - *Lukas 11,14-28 - Jesu makt over onde ånder*
Ørland kirke kl. 11.00 Prest Daniela Strbkova

19. mars - 4. søndag i fastetiden - *Johannes 11,45-53 - Jesus og de skrifflærde*
Storfosna kirke kl. 10.30 Prest Kristen Skriver Frandsen

26. mars - Maria budskapsdag/menighetens årsmøte - *Lukas 1,26-38*
- Budskapet til Maria
Ørland kirke kl. 11.00 Prest Daniela Strbkova

6. april - Skjærtorsdag - *Matteus 26,17-30 - Det siste måltidet*
Ørland Helsesenter kl. 13.00 Prest Daniela Strbkova
Ørland kirke kl. 19.00 Prest Daniela Strbkova

7. april - Langfredag - *Matteus 26,30 – 27,50 - I Getsemane og Jesus tas til fange*
Storfosna kirke kl. 10.30 Prest Kristen Skriver Frandsen

9. april - Påskedag - *Lukas 24,1-9 - Jesus står opp*
Ørland kirke kl. 11.00 Prest Daniela Strbkova

23. april - 3. søndag i påsketiden - *Johannes 10,11-18 - Den gode gjeteren*
Ørland kirke kl. 11.00 Prest Kristen Skriver Frandsen

6. mai ***Konfirmasjonsgudstjeneste***
Ørland kirke kl. 11.00 Prest Daniela Strbkova/ Aslak Elias Simonsen
Ørland kirke kl. 13.00 Prest Daniela Strbkova / Aslak Elias Simonsen

7. mai *Konfirmasjonsgudstjeneste*
Ørland kirke kl.11.00 Prest Daniela Strbkova /Aslak Elias Simonsen

13. mai *Konfirmasjonsgudstjeneste*
Ørland kirke kl.11.00 Prest Daniela Strbkova /Aslak Elias Simonsen
Ørland kirke kl.13.00 Prest Daniela Strbkova / Aslak Elias Simonsen

14. mai *Konfirmasjonsgudstjeneste*
Ørland kirke kl.11.00 Prest Daniela Strbkova /Aslak Elias Simonsen

17. mai *Gudstjeneste - Lukas 1,50-53 - Marias lovsang*
Storfosna kirke kl. 10.30 Prest Kristen Skriver Frandsen
Ørland kirke kl. 10.30 Prest Aslak Elias Simonsen

28. mai - Pinsedag - *Johannes 20,19-23 - Jesus viser seg for disiplene*
Ørland kirke kl.11.00 Prest Kristen Skriver Frandsen

11. juni - 2. søndag i treenighetstiden - *Matteus 3,11-12 - Døperen Johannes*
Ørland kirke kl.11.00 Prest Daniela Strbkova

En bønn for fred

Hellige, treenige Gud, du som er visdommens, fredens og kjærlighetens kilde!
Sammen med kirker i hele verden kommer vi til deg og ber: beskytt folket i Ukraina!

Kom med din trøst til alle dem som er redde og som er i de krigs- og konfliktrammede områdene. La dem erfare din kjærlighet og fred, og gjennom det finne mot til gode gjerninger.

Til deg kommer vi med vår uro og ber om fred i Europa og verden.

Gi verdens ledere visdom, mot og handlekraft til å avslutte krigshandlingene, redde menneskeliv og finne fredelige løsninger.

Jesus Kristus, du som er verdens lys, kom med din fred! Amen.

Returadresse:

Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7159 Bjugn

Første par ut på Møtepunktet

Gine-Beathe J. Hegg og Robin Jankowski er første brudepar som er blitt viet på sogneprestkontoret på Møtepunktet.

Det nygifte paret synes det er artig å være med å skrive ny historie.

FOTO: Privat

